

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **I.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. Jozefom Brázdilom, advokátom so sídlom vo Zvolene, Trhová 1, proti žalovanej **Xepap, spol. s.r.o.**, so sídlom vo Zvolene, Jesenského č. 4703, IČO: 31 628 605, zastúpenej JUDr. Radkom Petruňom, advokátom so sídlom vo Zvolene, Tehelná 189, **o zaplatenie 4 831,67 EUR s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 12 C 171/2004, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. marca 2013 sp. zn. 15 Co 145/2012 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) označeným rozsudkom na odvolanie žalobcu potvrdil rozsudok Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“, „prvostupňový súd“ alebo „súd prvého stupňa“) zo 4. apríla 2012 č. k. 12 C 171/2004-347, ktorým bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej ako bývalému zamestnávateľovi doplatenia prémiei za činnosť obchodného zástupcu. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia. Vyporiadal sa i s jednotlivými dôvodmi, na ktorých zakladal svoje odvolanie žalobca. Žiaden z nich však nespochybnil správnosť rozsudku súdu prvého stupňa.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“). Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil všetkými dovolacími dôvodmi v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2

písm. a/, b/ a c/ O. s. p. Domnieval sa, že mu súdy odňali možnosť konať pred súdom tým, že nevykonali ním navrhnuté dôkazy a nesprávne hodnotili dôkazy vykonané. Taktiež namietal nedostatočné odôvodnenie odvolacieho rozsudku vyčítajúc, že sa nezaoberal dostatočne skutočnosťami, ktoré v priebehu konania uvádzal.

Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O. s. p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O. s. p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž v dovolaní napadnutom vyhovujúcom výroku o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejedná sa ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O. s. p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie podľa § 238 O. s. p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie

konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania, na ktorú poukazoval dovolateľ a ktorá mala spočívať v odňatí mu možnosti konať pred súdom.

Za vadu spôsobujúcu prípustnosť dovolania nie je možné považovať to, ako súd hodnotil vykonané dôkazy. Prípustnosť dovolania nezakladá ani námietka žalobcu o nevyhovení jeho procesným návrhom na vykonanie dokazovania. V zmysle § 120 ods. 1 O. s. p. je totiž vecou súdu, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná.

Pokiaľ žalobca namietal nepreskúmateľnosť rozsudku odvolacieho súdu, podľa názoru dovolacieho súdu odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia jasne uviedol, z akých skutkových záverov vychádzal, prečo považoval právne posúdenie súdu prvého stupňa za správne a osobitne sa zaoberal aj s námietkami uvedenými v odvolaní. V kontexte s rozhodnutím súdu prvého stupňa s poukazom na vykonané dokazovanie sa vysporiadal aj s otázkou, či možno požadované doplatenie odmien žalobcovi priznať. Taktiež objasnil skutkovú situáciu a predstrel na základe akých skutočností dospel k záveru, že žalobca v predmetnom období už ako obchodný zástupca nepracoval. Odvolací súd sa napokon vyjadril i k jednotlivým odvolacím námietkam, ktoré však nepovažoval za opodstatnené.

Podľa názoru dovolacieho súdu rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súdy neodôvodnili svoje rozhodnutia podľa predstáv žalobcu. Pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia samotná správnosť právnych záverov, ktoré sú obsahom tohto odôvodnenia, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolací súd sa preto správnosťou dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu z tohto hľadiska zaoberať nemohol.

Na dovolacie dôvody žalobcu, spočívajúce v existencii tzv. inej vady, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a v nesprávnom právnom posúdení veci súdmi

nižších stupňov, dovolací súd nemohol prihliadať, pretože uvedené skutočnosti by mohli byť relevantné len v prípade, ak by dovolanie bolo prípustné, keď samotné nie sú dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O. s. p.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože trovy žalovanej pozostávajúce z odmeny jej právneho zástupcu za vyjadrenie k dovolaniu nepovažoval za účelné na bránenie práva. V preskúmvanej veci mohla byť totiž prípustnosť dovolania daná len existenciou niektorej z procesných väd, vyplývajúcich z ustanovenia § 237 O. s. p., ktoré dovolací súd skúma bez ohľadu na stanoviská účastníkov konania.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3: 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. novembra 2014

JUDr. Rudolf Č i r č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková